

[Lis Møller.]

skrivelser til institutionerne om, at de, når de skulle lægge budget — og budgetterne skal jo indsendes senest 10. februar — skulle rette sig efter det fremsatte forslag og ikke efter gældende lov. Det betyder, at mange af de institutioner, som rettede sig efter socialstyrelsens skrivelse, nu skal ændre budgetter inden den 1. april. Det var måske praktisk, om ministeren fortalte socialstyrelsen, at den ikke står over folketinget, hvad den synes at mene — ikke bare i denne sag.

Min gruppe kan tiltræde ændringsforslagene, men vi agter at stemme imod lovforslaget ved tredje behandling under hensyn til den ændrede finansiering af lægetilsyn og tandpleje, som jo er det eneste tilbageblevne indhold i lovforslaget.

Nathalie Lind: Som det fremgår af betænkningen fra folketingsudvalget, gik det lovforslag, vi her har til anden behandling, ud på at give tilskudsbestemmelserne i loven om børne- og ungdomsforsorg samme indhold, som de havde før den 1. april 1971, eller sagt med andre ord: forslaget gik ud på at nedsætte den forhøjede forældrebetaling, som VKR-regeringen gennemførte. Men som det også fremgår af betænkningen, som de tidligere ordførere har nævnt det, har socialministeren stillet ændringsforslag om, at lovforslagets bestemmelser om forhøjelse af procentsatsen for statens tilskud til visse driftsudgifter ved daginstitutionerne skal udgå, og jeg vil i anledning af den socialdemokratiske ordfører hr. Albertsens tale sige, at disse ændringsforslag er tiltrådt af hele udvalget. Der er enighed om blandt samtlige partier, at forældretaksterne skal blive, som de er i dag.

Derudover har et flertal i udvalget, socialdemokratiets og SF's medlemmer, en bemærkning om, at socialministeren allerede nu bør henlede kommunernes opmærksomhed på fordelene ved en central registrering og visitation, som bør omfatte alle daginstitutioner, som modtager tilskud fra stat og kommune, mens et mindretal, som det også har været nævnt, finder, at den ændring, der blev foretaget ved loven af 17. marts 1971 af udgiftsfordelingen med hensyn til lægetilsyn og tandpleje i daginstitutionerne, indtil videre bør bevares, idet man har den

opfattelse, at disse forebyggende undersøgelser på længere sigt bør være en kommunal opgave og overgå til kommunerne.

Med så afdramatiserede ord ender hermed en sag, som i sjælden grad har påkaldt sig befolkningens opmærksomhed. Havde man fra den daværende oppositions side kunnet indtage en lige så afslappet holdning, da loven af 17. marts 1971 blev vedtaget, tror jeg, det ville have været til gavn for vort folkestyre, og jeg tror, det ville have beredt både socialdemokratiet og SF færre kvaler, end de oplever i disse dage.

Jeg har ingen bebrejdelser til ministeren for den vending, der er sket i sagen, tværtimod. Ministeren har måske nok selv gjort sig bebrejdelser over sin iver for at komme med dette lovforslag i stedet for at afvente resultatet af den undersøgelse, som ministeren selv fik sat i gang. Undersøgelsen blev startet den 29. oktober 1971, lovforslaget blev fremsat den 24. november 1971, og allerede den 3. december forelå resultatet af undersøgelsen. Jeg tror også, at hvis hr. Albertsen ved første behandling her i tinget den 8. december havde kendt resultatet af denne undersøgelse, havde han nok ikke fremsat følgende bemærkninger (Folketingets Forhandlinger 1971-72, sp. 1221):

„Lad så være, det skal ledsages af bitre og sure bemærkninger i anledning af, at den politik, man fuldførte den 12. marts i år, nu ændres. Det viser klart, at der er forskel på, hvem der leder dette land.“

Samtidig opfordrede hr. Albertsen den nuværende opposition til at tage

„... realiteterne til efterretning, det er det klogeste.“

Jeg vil gerne sige til hr. Albertsen som ordfører for socialdemokratiet: jeg tager realiteterne til efterretning, nemlig at flertallet her i dette ting, de to partier socialdemokratiet og SF, nu har set — og jeg takker for den indrømmelse, som også kom fra hr. Albertsens side for lidt siden — at det forslag, vi gennemførte sidste år, ikke har skæve sociale virkninger. Det viser alle de svar, vi har fået i udvalget.

Derfor skal jeg ikke opholde mig meget ved den kolbøtte, som socialdemokratiet og dets støtteparti her har slået. Men jeg vil rent principielt fremføre, at det, der har forurologiet mig ved hele denne sag, er den mulighed, som en, som det viser sig, usaglig